

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx. xxx om ændring af landstingsforordning om civile foranstaltninger mod smitsomme sygdomme. (Udvidelse af foranstaltninger til at forebygge og inddæmme smitte samt sikring af kapacitetsmæssige ressourcer m.v.)

(Naalakkersuisoq for Sundhed, Sociale Anliggender og Justitsområdet)

(1. behandling)

Jeg vil gerne starte med at rette en dybfølt tak til alle i vort kære land. Vi skal stå sammen om at bekæmpe den ikke-inviterede gæst, som lige nu og her hærger hele verden. Vi skal stå sammen om at bekæmpe corona-virussen.

Vores hverdag har allerede ændret sig radikalt. Vi må ikke forlade vores hjemsted. Vores børn må ikke gå i skole. Vi skal holde afstand til hinanden på minimum 2 meter. Vi må højst være forsamlet 10 personer ad gangen og meget, meget mere.

Vi er samlet her i dag i Inatsisartut til en enkelt dags samling for at vedtage en nødvendig regulering af gældende Inatsisartutforordning om civile foranstaltninger mod smitsomme sygdomme, og lad det være sagt med det samme:

Med de foreslåede ændringer så bevæger vi os på kanten af, hvad der er sundt i et demokrati. Og et enkelt sted går vi for langt. Det vender jeg tilbage til.

Først og fremmest er det vigtigt at forstå, at verden er i en form for undtagelsestilstand. Ingen har endnu haft held til at opfinde en kur eller en vaccine imod Corona. Derfor fortsætter virussen med at sprede sig, og den slår tusindvis af mennesker ihjel. I øjeblikket er især Italien og Spanien hårdt ramt, og der skal herfra lyde den dybeste medfølelse med befolkningerne over hele verden.

De forskellige lande prøver sig frem med forskellige strategier. Ingen har endnu fundet det rigtige svar. Herhjemme har vi valgt at lægge os tæt op af en del lande i Europa, og har derfor stort set lukket samfundet ned. Fra politisk side har vi allerede godkendt en række økonomiske hjælpepakker til erhvervslivet, og fra Demokraternes side vil jeg bare konstatere, at alle ANSVARLIGE og SAMFUNDSBEVIDSTE partier stemte ja til hjælpepakkerne. Det vil jeg også gerne takke for.

Corona-virussen er særdeles smitsom og kan potentielt set smadre hele sundhedssystemet herhjemme. Det vil have uoverskuelige konsekvenser og mange af os vil på baggrund af en sådan situation miste nogle af vores kære. Det er der ingen af os, der ønsker. Vi er derfor nødt til at bekæmpe denne virus med gennemgribende og hårde tiltag. Al vores fokus skal være på at forhindre smittespredning. Og det betyder desværre, at vi i yderste konsekvens kommer til at balancere på kanten af, hvad der er ret og rimeligt i et

retssamfund.

Hvis vi vedtager denne forordning, giver vi Naalakkersuisut (myndighederne) ret til at tvangsbehandle og tvangsvaccinere borgere. Det er at gå meget langt, og det er vigtigt for Demokratesne, at disse tiltag udelukkende skal kunne blive brugt i nødstilfælde og/eller som allersidste udvej. Vi mener, at dette skal fastslås i betænkningen til forslaget. Men tiltaget kan vise sig at være nødvendigt for at stoppe smittespredningen og dermed for at redde liv. Derfor og kun derfor kan vi acceptere denne del af forslaget.

Jeg nævnte i starten, at forslaget et enkelt sted går for langt. Det drejer sig om § 6, stk. 2, der lyder således:

(Jeg citerer)

"Naalakkersuisut kan fastsætte regler om, at der uden rettens beslutning herom er adgang til lokaler og andre lokaliteter med henblik på kontrol af overholdelsen af regler fastsat i medfør af stk. 1."

(Citat slut)

Demokratesne ser ingen grund til på denne måde at krænke den private ejendomsret. Hvis Naalakkersuisut eller politiet ønsker adgang til privat ejendom for at kontrollere sine borgere, så er man nødt til at skaffe en dommerkendelse. Demokratesne ser ingen grund til at fravige dette princip i forbindelse med denne forordning.

Vi ønsker derfor, at Naalakkersuisut inden 2. behandlingen fremsætter ændringsforslag, der helt fjerner § 6, stk. 2.

Slutteligt vil jeg fremføre, at Demokratesne er tilfredse med, at nærværende forslag har en udløbsdato, da nogle af tiltagene som nævnt er meget gennemgribende.

Husk at holde afstand derude og husk at passe på hinanden og hjælpe hinanden, hvor I kan. Det her er en global krise, der har udviklet sig katastrofalt visse steder. Lad os stå sammen om at standse smittespredningen, så vi ikke også får en katastrofe herhjemme.

Forslaget henvises med disse ord til behandling i Lovudvalget inden 2. behandlingen.